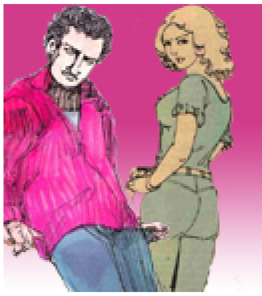

'అదే' కథలు

– ఆర్.శర్మ దంతుర్తి

ముందు మాట – అమెరికా వచ్చిన భారతీయుల్ని 'దేశీ'లంటారని, వారి దైనందిన జీవితాల్లో జరిగే అనేకానేక విషయాలతో అమెరికా దేశీయ కథలు అనే పేరుతో ఈ వరస కథలు మొదలుపెట్టాను, గౌరవం కోసం 'య' అనేది చేర్చి. ఇందులో చర్చించిన సమస్యలు పూర్తిగా కాకపోయినా చాలా మటుక్కు అన్నీ స్వకపోల కల్పనలు – ఇలా జరిగి ఉండొచ్చని ఊహించి రాసినవి. కొన్ని ఇలా జరిగినట్టు ఇంటర్నెట్ మీదా, వార్తల్లోనూ చదివినవి. అవి మీకు కానీ మీకు తెల్సున్నవాళ్ళకి కానీ జరిగితే అది పూర్తిగా కాకతాళీయం/యాదృచ్ఛికం మాత్రమే. సరదాకి రాసిన ఈ కథలు వినోదంగా చదువుకోవడానికి మాత్రమే. చాలామటుకు నవ్వు వచ్చినా కొన్ని కథల్లో ఏడుపుకూడా రావొచ్చు. ఆ నవ్వులకి, బాధలకి, దుఃఖాలకి నా బాధ్యత లేదు.

40

నాస్తికుడు

శంకరం తానో నాస్తికుణ్ణని చెప్పుకున్నాడంటే, తన ఇంట్లో తండ్రి ప్రతిరోజూ చేసే పూజల వల్ల విసుగెత్తి అయ్యాడా లేక తను దేవుణ్ణి అడిగిన కోరికలు తీరనందుకిలా అయ్యాడా అనేది చెప్పడం కష్టం. ఏదైతేనేం శంకరం పైకి నాస్తికుడే. ఇందులో ఎవరికీ ఏమీ చిక్కులేదు, ఎవరిష్టం వారిది కదా? కానీ శంకరంతో వచ్చిన గొడవేమిటంటే ఆయన పబ్లిగ్గా అందరితోనూ చెప్పుకుంటాడు. తానేమిటో అందరికీ తెలియాలనే తపన. ఓ రోజు ఎందుకో తల్లీతండ్రీ రమ్మంటే ఊర్లో రామాలయానికి బయల్దేరాడు. తల్లి గుడి చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేస్తూంటే – తాను ముందే తల్లితో ఎవరికీ మొక్కననీ దణ్ణాలు, ప్రదక్షిణాలూ చేయమని బలవంతపెట్టద్దనీ చెప్పేడు కనక – ఆవిడ రామనామం నోట్లో ఆడుతూంటే నడుస్తోంది గుడి చుట్టూ, శంకరం ఠీవిగా నిలబడి చూస్తూంటే. గుడిలో పూజారి శఠగోపం నెత్తిమీద పెట్టబోతే చేతులు జోడించి నమస్కారం కూడా పెట్టకుండా అలాగే నుంచున్నాడు శంకరం. పూజారి ఇదేమీ గమనించనట్టూ ఊరుకున్నాడు, అసలే శంకరం తల్లీ తండ్రీ తెలుసున్నవారు ఆయనకి. బయటకి వస్తుంటే పూజారిచ్చిన కొబ్బరిముక్క ఇచ్చింది తల్లి తినడానికి. ఆ ప్రసాదం తింటే చచ్చిపోతాడన్నట్టూ శంకరం దానికేసి నిరసనగా చూసి చెప్పేడు తల్లితో "వద్దు, నేను నాస్తికుణ్ణి." ఇంటికి

వెళ్ళిపోయేముందు మరోసారి రాముణ్ణి చూడ్డానికి వెనక్కి తిరిగి చూసిన శంకరం తల్లికి రాముడు గలగలా నవ్వుతున్నట్టు అనిపించింది ఎందుకో.

శంకరాన్ని చూసి రాముడేవనుకున్నాడో తెలియదు కానీ సరస్వతీ దేవి మాత్రం నవ్వుకుంటూనే తన కటాక్షం చూపించినట్టుంది శంకరం మీద. చదువులో బాగా రాణిస్తూ కళ్ళు మూసి తెరిచేంతలో ఊర్లోనే ఉన్న ఇంజినీరింగ్ కాలేజీలో తేలాడు. అక్కడ చదువు వల్ల మరింత రాటు తేలడం, దేవుడంటే ఇదీ, అదీ అని వాదించడం తెలుస్తూనే ఉంది తల్లికీ తండ్రికీ. ఏమీ చేయలేని అశక్తత. ఏ మాట అంటే ఎటుతిరిగి ఎటుస్తుందో తెలియదు కదా. అసలే కొడుకు తమకున్న వంశోద్ధారకుడు. ఇంజినీరింగ్ అయ్యాక పై చదువులకి వేరే ఊరు వెళ్తాననే సరికి ఒప్పుకోక తప్పలేదు. అయితే ఈసారి శంకరం తేలినది ఉత్తర్ ప్రదేశ్ లో రూర్కీ అనేచోట. ఎంత ఇంజినీరింగ్ గ్రాడ్యుయేట్ అయినా మొదటిసారి ఇంట్లోంచి వెళ్తూంటే కాస్త తడబాటు. రైలు కదులుతూంటే కంట్లోంచి నీళ్ళు. తండ్రి తన చేయి పట్టుకుని మహా మృత్యుంజయ మంత్రం జపిస్తూ, "అంతా బాగుంటుంది కంగారు లేదు," అన్నప్పుడు దాదాపు వెక్కి వెక్కి ఏడిచే పరిస్థితి. బండి కదిలాక మరో అరగంటకి అన్నీ సర్దుకున్నాయి. ఆంధ్ర దేశం దాటి జనాలు మారుతున్నారు బండిలో – ఇప్పుడంతా హిందీ, మరోటీ, మరోటీ అర్ధంకాని భాషలు వినబడుతున్నై. రూర్కీ వెళ్ళాక ఒకటీ అరా తెలుగువాళ్ళున్నా వంటరితనం ఆవహించింది. దక్షిణ దేశంలో పూజలూ హిందూమతం ఎలా ఉన్నా ఉత్తరంలో పరిస్థితి వేరే. అక్కడ వీర భక్తులున్నారు. నాస్తికుడైనా స్నేహితులతో కల్సి బయటకి వెళ్ళి, శివాలయానికి వెళ్తే లైన్ లో నించునప్పుడు 'జై మహాకాళేశ్వర్' అని అందరూ అన్నప్పుడు మనం నోరు కలపకపోతే మీదకి వచ్చి మరీ అడుగుతారు.

ఏమైనా శంకరం మొత్తానికి రాటుదేలి, దేవుడి పేరు నోట్లోకి రాకుండా జాగ్రత్తపడుతున్నాడు. పేరు కూడా ఇప్పుడు శంకు; మరి నాస్తికుడికి భగవంతుడి పేరు బావోదు కదా? అయితే అపరాత్రో, అర్ధరాత్రో ఎప్పుడైనా తన తండ్రో, తల్లో సడన్ గా చనిపోయినట్టు ఏ పీడకలో వస్తే తనకి తెలియకుండానే మనసులోంచి చిన్నప్పుడు తండ్రి నేర్పించిన మహా మృత్యుంజయ మంత్రం తన్నుకు వస్తోంది. మొదట్లో ఇది కాస్త హాస్యంగా అనిపించినా ఐదారు నెలల్లో ఈ "అవరోధాన్ని" దాట గలిగేడు. తన మనసులో ఆ "గెలుపు" ని స్నేహితులకి గొప్పగా చెప్పుకున్నాడు కూడా. అయితే రూర్కీలాంటి ప్రదేశాల్లో తెలుగువాళ్ళు తక్కువ కనక వంటరితనం ఎక్కువ అలవాటైంది. నాస్తికవాదం ఎవరితోనూ చెప్పుకోలేనిది. వినడానికి ఎప్పుడైనా పాటలు ఉన్నా మన తెలుగువాళ్ళకి ఉన్నవన్నీ భజన పాటలు కాదుటండీ? అందువల్ల శంకరానికి మరోదారిలేక "రామా నను బ్రోవరా" వినడం తప్పలేదు.

రోజులు మారి మరో రెండేళ్ళకి అమెరికా వచ్చి పడ్డాడు శంకరం. ఊర్లో ఉన్న గుడికి వెళ్ళడం అమెరికాలో ఉండే తెలుగువాళ్లందరూ చేసే పనే కదా? అసలు గుడికి వెళ్లడం ఎందుకంటే దానికి వేరే సమాధానం ఉంది. గుడిలోకి వెళ్లగానే మొదటగా చేయాలసిన పనేమిటి? దేవుణ్ణి చూస్తూ నమస్కారం పెట్టడమా లేకపోతే దేవుణ్ణి ఆయన మానాన ఆయన్నొదిలేసి

చుట్టూ కూర్చున్న స్నేహితులని పలకరించడమా? స్నేహితులని పలకరించకపోతే వాళ్ళు కాసేపటికి వెళ్ళిపోవచ్చు. గుళ్ళో దేవుడెక్కడకి పోతాడు? ఇంకాస్త ముందుకెళ్తే చుట్టూ కూర్చున్న పట్టుచీరలని చూడొచ్చు, లేదా అమెరికాలో పుట్టిన మన దేశీ కుర్రాళ్ళనీ కుర్రమ్మలనీ వాళ్ళు వేసుకున్న రంగు రంగుల దేశీ బట్టలని చూసి సరదాగా నవ్వుకుంటూ చూడొచ్చు. శంకు కాలేజీ రోజుల్లో అమ్మాయిలని చూసినప్పుడు చెప్పుకునే పదం 'కలర్.' అమెరికాలో శంకరం గుళ్ళోకి వచ్చే 'కలర్' ని చూసి నవ్వుకుంటూ ఉంటే శంకరాన్ని చూసి గుళ్ళో దేవుడు కూడా సరదాగా నవ్వుకుంటూనే ఉన్నాడు. ఎవరి నవ్వు వారిది, ఎవరి కారణాలు వారివి.

ఇండియా వెళ్ళినప్పుడు, పెళ్ళి చూపుల్లోనే చెప్పేడు శంకరం అమ్మగారితో తన నాస్తికత్వం గురించి. ఆవిడకి కాస్త పట్టింపు ఉన్నా తల్లి చెప్పిన విషయం ఏమంటే "పెళ్లయ్యాక మనుషులు మారతారు; జీవితంలో తినే రెండు మూడు దెబ్బలు పడగానే; అసలు అదేం పెద్ద గొడవకాదు." శుభలేఖల్లో 'జానక్యా కమలాంజలి.. పద్మరాయాయితా" అన్నా, పెళ్ళిలో పంతులు గారు చెప్పమనే మంత్రాలు పలకడానికీ శంకరం నోరుమూసుకోవాల్సిన పరిస్థితి తల్లీ తండ్రీ మొహం చూసి. వీసా రాగానే మిస్సెస్ శంకరం అమెరికాలో అడుగుపెట్టింది. అపార్ట్ మెంట్ లో గోడలకి దేవుడి పటం ఉండరాదు. ఇంట్లో ఎటువంటి పూజలూ పనికిరావు. ఇంట్లో పూజా, ప్రసాదం చేసే పరిస్థితే లేదు. అమ్మగారికి కావాలిస్తే నోట్లో జపం చేసుకోవచ్చు, పైకి శంకరానికి వినిపించరాదు వగైరా వగైరా వంటి ఆంక్షలన్నీ విధించబడ్డాయి. సంసారం సాగుతోంది. ఎప్పుడైనా అమ్మగారికి పట్టుచీర కట్టుకుని స్థానిక గుడికి వెళ్ళాలని ఉంటే "నేను తీసుకెళ్లను, నేను రాను" అనే సమాధానం వచ్చినా అమ్మగారి కన్నీటితోనో, మర్నాడు వంట సరిగ్గా, లేదా అసలే చేయకపోవడంతోనో శంకరమే మెట్టు దిగి రావాల్సి వస్తోంది. తన లోపల అమ్మగారు గింజుకుంటున్నట్టే శంకరం కూడా లోలోపల గింజుకుంటున్నాడు. గుడి ఊరికి చాలాదూరం; అక్కడికి కనక ఏ పుణ్యతిథికో – అంటే దీపావళి లక్ష్మీ పూజకో, శివరాత్రికో, వెళ్తే దారిలో అమ్మగారు భజన పాటలు వింటారు కారులో. అందువల్ల శంకరం కూడా 'రామా నను బ్రోవరా' అనే పాట నోరెత్తకుండా తప్పనిసరిగా వినాల్సిన పరిస్థితి.

ఎప్పుడైనా ఊర్లోకి ఏ సంగీతం మేళమో సభో వస్తే అమ్మగారికి మహా ఇంటరెస్ట్, వెళ్ళి తీరాల్సిందే. అయితే ఈ సభల్లో మనవాళ్ళు పాడే పాటలు అన్నమాచార్యుల కీర్తనలూ, త్యాగరాజ పంచరత్నాలు కనక శంకరానికి ఇప్పుడు వద్దనుకున్నా 'పతిత పావనుడనే పరాత్పరుని గురించి పరమార్థమును నిజమార్గమును" పాడే వారి వల్ల రాముడు మనసులోంచి పోవడంలేదు. ఎప్పుడైనా ఆఫీసులో పని అయ్యాక చిరాగ్గా ఇంటికొచ్చేటప్పుడు కార్లో పాట పెట్టబోతే మళ్ళీ – రామా నను బ్రోవరా! తానెంత తప్పించుకుందామని చూస్తే అంత ఏడిపిస్తున్నాడు రాముడు శంకరాన్ని.

ఇటువంటి రోజుల్లోనే అమ్మగారు నెలతప్పేరు. సహాయానికి తల్లి తండ్రులని కానీ అత్తమామలని కానీ పిలవడం మన దేశీయుల ఆచారం కదా? అయితే వీళ్లెవరికీ రావడం కుదర్లేదు. అమ్మగారికి రాముడే తోడు. శంకరానికి అమ్మగారే

తోడు. ఏడో నెలలో అమ్మగారికి వంట్లో నలతగా ఉంటే చెప్పారు డాక్టర్, "ఇది ఎక్టోపిక్ ప్రిగ్నెన్సీ కావచ్చు, జాగ్రత్తగా ఉండాలి లేదా తల్లీ బిడ్డా దక్కరు. వెంఠనే వెళ్ళి మరో అల్ట్రాసౌండ్ తీయించండి!" ఉరుకులు పరుగులమీద ఊర్లో హాస్పిటల్లో ఎమర్జన్సీకీ అక్కడనుంచీ ఐ సి యూ లోకీ తోయబడ్డారు అమ్మగారు. శంకరాన్ని లోపలకి అప్పుడే రానివ్వరుట. ప్లీజ్ వెయిట్ ఔట్ సైడ్. వచ్చి పిలుస్తాం.

మరో గంటా రెండు గంటలు గడిచాయి కానీ ఏమీ సమాధానం రాలేదు లోపల్నుంచి. ఇంక ఊరుకోలేక డెస్క్ దగ్గిర అమ్మాయిని అడిగేడు. ఏమైందో. వాళ్లకీ తెలియదుట, "కూర్చోండి డాక్టర్ బయటకి వచ్చినప్పుడు చెప్తారు," వచ్చింది సమాధానం. మరో గంటకి డాక్టర్ రావడం కనిపించింది దూరం నుంచి. ఆయన వస్తూంటే శంకరానికి గుండెల్లో బెదురు, దడ దడ. తల్లీ, బిడ్డా దక్కకపోతే ఎలా? ఇంక ఊరుకోలేక లోపలే అప్రయత్నంగా అనేసుకున్నాడు శంకరం తనకి తెలియకుండానే, "ఈయన వచ్చి అంతా మంచిగా ఉందని చెప్తే నేను నాస్తికత్వం వదులుకుంటా." డాక్టర్ వచ్చి చెప్పేడు, "సర్జరీ చేసామండి. ఎక్టోపిక్ ప్రిగ్నెన్సీ కాదు కానీ ఆపరేషన్ చేసే పరిస్థితే వచ్చింది. సరైన సమయానికి వచ్చారు. పిల్లాడు పుట్టాడు కానీ ఎర్లీ ఎరైవల్ కనక కొన్నాళ్ళు కాస్త వీక్ గా ఉంటాడు. మీ ఆవిడకేమీ ప్రమాదం లేదు. డోన్ట్ యు వర్రీ." వచ్చినవాడు వచ్చినట్టే వెళ్ళేడు తెల్లకోటు డాక్టర్.

మరో ఏడాదికి అన్నీ దార్లో పడ్డాక శంకరం ఇప్పుడు ఆస్తికుడు కాదు కానీ కార్లో "రామా నను బ్రోవరా" అనే దేవుడి పాటలు "ఇష్టపడుతూనే" వింటాడు. గుళ్ళో అమ్మగారు పూజ చేయిస్తే తన పేరూ, గోత్రం, నక్షత్రం చెప్తాడు కూడా దంపతుల పూజకి. వాళ్ళావిడ అనడం ప్రకారం శంకరం బయటకి నాస్తికుడు, లోపల ఆస్తికుడు. పీడకలో, మరో కష్టమో వస్తే డాలర్ బిల్లు బయటకి తీసి దానిమీద ఉన్నది చదువుతూ "ఇన్ గాడ్ వియ్ ట్రస్ట్" అనగలడు లేదా మహా మృత్యుంజయ మంత్రం జపించనూ గలడు. సీతారామలక్ష్మణులూ హనుమాన్ జీ శంకరం ఒకప్పుడు తన ఊర్లో "నేను నాస్తికుణ్ణి" అన్నప్పుడు చూసి గలగల నవ్వినట్టే ఇప్పుడు అమెరికా ఊళ్ళో గుడిలోనూ పేరూ, గోత్రం, నక్షత్రం చెప్పినప్పుడు చూస్తూ అలా గలగలా నవ్వుతూనే చూస్తున్నారు. ఏమో ఇప్పుడు పగలబడి నవ్వుతున్నారేమో కూడా. ఎవరైనా తాను ఇలా మారినందుకు కారణం అడిగితే ఇప్పుడు శంకరం చెప్పే సమాధానం ఒకటే – "మనుషులు మారతారు వయస్సు వచ్చేకొద్దీ." మిస్సెస్ శంకరం వాళ్ల అమ్మ పెళ్ళికి ముందు చెప్పిన మాట గుర్తు తెచ్చుకుని శంకరానికి కనబడకుండానో, తెలియకుండానో పగలబడి నవ్వుకుంటూ ఉంటుంది. పిబరే రామరసం, జనన మరణ భయ శోక విదూరం. అంతా విధి విలాసం.

నీతి: అత్తగారి ముందుచూపు అమోఘం!

Post your comments